

י' א ב מיי' פ"ד מהל'
סוכה הל' ה טוש"ע
א"ח סי' תרכח סעיף 3:
בז' ג מיי' שס הלכה טז
טוש"ע א"ח סי' תרל
סעיף יא:

וּסִיכָן רַבִּי יְהוּדָה פּוֹסֵל וּמַכֵּה
לְפָנָיו דְּמַתְיָוִיתָן לְעֵלִי (דף כה)
סִמֵּן סוֹכְמוֹ צִנְרֵיו הַמְטָה
לְעֵלִי וַיִּמָּד הַכֹּהֵן לֵאמֹר צִנְרֵיו
לְעֵלִי גַבִּי הַצְהָמָה דְּלִיכָא לְמַה ל'
לִר' יְהוּדָה חִפּוּק לִיה מִשּׁוֹכֵם
לֵה קִצֵּעַ דְּכַפְרִישִׁית לְעֵלִי אֵלֶּה
סוֹכְמוֹ עַל ד' קוֹדֵדְסִים וּסִמֵּן
הַסֵּכֶךְ וְהַכְּנִים שֶׁם הַצְהָמָה
עָלֶיהָ קִרְקֵטִיָּה וּמַחֲזִיתֵיהָ עֲדָה
דְּלֵא חֲזִי לְצַעֲמָה דְּלִיכָא עוֹלָם
גַּבִּי הַצְהָמָה דְּיוֹם טוֹב:

סוכה הראויה לשבעה. מהאי
טעמא נמי היה פוסל
בסוכה על גבי אילן: ורבי יהודה
מבשרי. בשלל סמך הסוכה על גבי
איירי דל"כ הוא לה כסמכה בכרעי
המטה: ור"ל ע"ב. כהנמת
מומח בקרב מניח על הקצר אצל
גדולה לסתום את חללה והוא נקרא
גולל כדמוכה במסכת אהלות פרק
ט"ו מ"ח] דתנן קורה שעשאה גולל
לקצר בין מוטו על צידה בין עומדת
אין טמא אלא כנגד הפתח ועוד
תניא בתוספתא לאהלות [פט"ו ע"ג] גל
ש' כרורות גולל י לקצר הנוגע בחוכו
עד ארבעה טפחים טמא דברי רבי
יהודה ורבנן אמרינן אינו טמא
אלא אסר הפנימי לורכו של קצר
משמע דנקרא גולל מה שסותם החלל
ועוד תניא בתוספתא לאהלות סוף
פרק י' (שני) שתי אצנים גדולות של
ארבעה טפחים שעשאן גולל לקצר
המאחיל על גבי שתייהן טמא ניטלה
אחת מהן המאחיל על גבי שניה
טמא ומפי שם לטומאה דרך שחא
מכל הני משמע שחח הגולל כולו
חלל ואע"ג דפ' בהמה המקשה (חולין
דף עג.) נפקא טומאת הגולל מדכתיב
ועל פני השדה דמשמע דאין דבר על
גבי הגולל ועומד מגולה על פני
השדה וימנין דאינו מגולה כי היא
דגל של כרורות דאינו טמא אלא ר' אב
הפנימי ודופק הנוכח דכל מקום עם
הגולל הם אצנים שהגולל נשען עליהם
כדכתנן פרק ז' לאהלות מ"ד] ואיחו
דופק את שהגולל נשען עליו אבל
דופק דפקין טמא דפמנים מניחין
אצנן לסמוך אותה שהגולל נשען עליה
וליה נקראת דופק דפקין ור"ר
הולדקא על דלמך פ' העור והרועה
(חולין דף קס.) גולל מטמא בזבוע
וצאהל היכי דמי בשלמא מגע אפשר

מן הנד אלא כהאל מאי אריא משום גולל תיפוק ליה משום שהקצר סתום ותניא כנויר פ' הכן גדול (דף נ:.) או בקצר וזו קצר
 חתום דלמרי' טומאה בזקעת ועולה בזקעת ויורדת ואין לומר דלצטרך היא דאין המת בקצר דאי לימיה אס כן לא מטמא משום גולל
 דאפי' יי איתיה ויש מקום לטומאה ללאת לא מטמא ואין לומר נמי כגון דבולט חוץ לקצר דהא מה שחון לקצר טהור כדקאמרין אין
 טמא אלא כנגד הפתח דהא דקמי סיפא עשה ראשה גולל לקצר אין טמא אלא עד ארבעה טפחים היא כשמתנה על הקצר מעומד
 איירי דכולה כנגד הפתח ועד ארבעה דקמי היינו בגובה דומיא דההיא דגל של כרורות לרבי יהודה ומיהו מצינן למימר דלצטרך
 למאהיל על הגולל כנגד מחיצות הקצר שהגולל מונח עליהם דלע"פ שאין מאהיל כנגד חלל הקצר טמא משום דמאהיל על הגולל דאס
 אין סס גולל טהור: **בפיר' קשור בורי ע"מא לא פליגי.** לשון הש"ס משונה כאן משאר מקומות דרבי ירמ ואבי תרוייהו מפרשי טעמא
 דרבי מאיר והוא ליה למימר מאי בינייהו והוא מפרש והולך בלשון פליגי: **וְלִמְאֵן דַּאֲמַר שְׂמָא תְּמוּת נִיחוּשׁ שְׂמָא תְּבֵרַח.** דלע"ג דלמלאן דלמר
 שמא תברח נמי על כרחך ר' יהודה דמכשר לא חייס מ"מ אצי אליצא דר"מ דחייס למיתה דלא שכיח כ"ש דיש לו לחוש לשמא תברח דשכיח:
 דמניא

לעזי רש"י

לוריי"ר. דפנה.
ביי"ש. גרגירים
(ובפרט פירות הדפנה).

רבינו חננאל

ואוקימנא ביכולה לעמוד
ברוח מצויה דיבשה ואינה
יכולה לעמוד ברוח מצויה
דים, ור' עקיבא היא,
דאמר סוכה דירת עראי
הענין והנימא לז' רוחמה

פִּיֶסְקָא בראש האילן או
על גבי הגמל כשרה,

ואין עולין לא בים
 ורקומנא דר' מאיר,
 ודנאי העושה סוכוה על
 גבי במה, ר' מאיר
 מכשיר, ור' יהודה פוסל,
 משום דבעי סוכה דחזיא
 ליה לשבעי תמי, חג,
 דנחריב סככות תשבו
 בשבע ימים, והא גי
 ביטל לעלות לא בים
 סוכה, דתנן אלו קני משום
 סכות לא עולין באילן
 ואלא רובאי גבי בהמה.
 ור' חזקיה אמר ל' כי
 נמי מדאורייתא חזיא רשעא
 בגור בהמה, ח"ד
 בלמה דופן, ר' מאיר
 פוסל ור' יהודה מכשיר,
 שדה ר' מאיר אורח כל
 שיש בו אורח לח' ח"ס
 כאן עושין חותן אל דופן
 לסוכה ואלו לא למכר, כ'
 מאי טעמא דר' מאיר, אמר
 אבי גידה שפול תמות
 משום גידה פסול
 ממכל דרופן מעליא הוא,
 ור' אבהו ודנאי ומכריה
 ועד ארעא ורשני דעב
 לה בהוצא דרפנא, ומשום
 שלא תרביב תחיתיה, תלאה
 בהכלים כ'.